

Izsák Balázs SZNT-elnök Liviu Dragnea- hoz címzett nyílt levele

Nyílt levél Liviu Dragnea
Miniszterelnök-helyettes úrnak!

Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr!

Az utóbbi időben ön többször is kijelentette, hogy a "régió-átalakítás nem etnikai kritériumok szerint fog végbemenni, hanem fejlesztési szempontok szerint." Figyelmesen elolvastam a jelenleg hatályos jogszabályt bárki megértheti az Ön szavainak igazi értelmét. A 2/1968 számú törvény 3. cikke értelmében a "megye városokból és falvakból tevődik össze - amelyek az ország területi-közigazgatási megszervezésének alapegységei - a földrajzi, gazdasági, társadalmi-politikai, etnikai körülményeknek és a lakosság kulturális kapcsolatainak és hagyományainak a figyelembe vételével." Ezzel a törvénnyel összhangban jött létre a magyar többségű Hargita és Kovászna megye, Ön pedig azt ígéri most nekünk, hogy Románia jövődö közigazgatási térképén nem lesz magyar többségű tartomány.

Következőképp azokat a kritériumokat, amelyeket az 1968-as közigazgatási reform figyelembe vett, az Ön kormánya a régió-átalakítás során elveti, amit még Nicolae Ceausescu sem mert megtenni. És tudja Ön, hogy miért nem mert megtenni? Mert a törvény idézett előírása és általában a kisebbségvédelem 1945 és 1989 között Románia nemzetközi kötelezettségvállalására épült, kezdve azokkal, amelyeket a Szövetséges és Társult Hatalmakkal megkötött békeszerződés tartalmazott, folytatva azokkal, amelyeket Románia ENSZ tagállamként, illetve a Helsinkii Záróokmány aláírásával vállalt.

Ön gyakran utal a szakértői jelentésre, amely épp az Ön kedve szerint és az Ön rendelkezése sorol érveket, elfeledve, hogy korábban már volt egy szakértői testület Románia alkotmányos közigazgatási reformjának előkészítésére, amely Stanomir bizottság néven vált ismertté. Az ő jelentéséből idézek:

"Minden közigazgatási átszervezést célzó erőfe-

szítésnek kötelező módon tekintettel kell lennie a nemzeti kisebbségeket érintő dimenziókra. Annál inkább, mivel fontos, hogy egy ilyen erőfeszítésnek másodlagos kihatásai ezen nemzeti kisebbségek önazonosságát érintik: ez minden közigazgatási átszervezésnek rendkívül érzékeny pontja, mivel a korábbi közigazgatási átszervezéseket is jellemezte. Ebből a szempontból egyes nemzetközi jogszabályokat figyelembe kell venni:

- A Regionális és kisebbségi nyelvek európai Chartáját, amelyet Románia a 282/2007 számú törvénnyel ratifikált, és amely a 7 cikkében (célok és elvek) kimondja: A Felek a regionális vagy kisebbségi nyelvek vonatkozásában azokon a területeken, ahol ezeket a nyelveket használják, mindegyik nyelv helyzetének megfelelően politikájukat, jogalkotásukat és gyakorlatukat az alábbi célokra és elvekre alapítják: .. b. minden egyes regionális vagy kisebbségi nyelv földrajzi körzetének tiszteletben tartása annak érdekében, hogy a fennálló vagy később létesítendő közigazgatási felosztás ne képezze regionális vagy kisebbségi nyelv támogatásának akadályát;

- hasonló módon a Keretegyezmény a Nemzeti Kisebbségek Védelméről, ratifikálva a 33/1995 számú törvénnyel, 16 cikkében kimondja: A Felek tartózkodnak olyan intézkedések meghozatalától, amelyek a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek által lakott területeken az arányokat megváltoztatják, és arra irányulnak, hogy korlátozzák azon jogokat és szabadságokat, melyek a jelen Keretegyezménybe foglalt elvekből származnak.

- egy sajtós kérdést vet fel a 199/1997 számú törvénnyel ratifikált Helyi Autonomia Európai Chartájának 5 cikke, amely a területi-közigazgatási egységek határainak a védelmét szabályozza, és amelynek megfelelően "nem lehet megváltoztatni a helyi önkormányzatok határait az érintett közösségekkel való előzetes konzultáció, vagy ahol ezt törvény lehetővé teszi, esetleges helyi népszavazás nélkül."

Idézek a Magyar Köztársaság és Románia között a megértésről, az együttműködésről és a jószomszédságról szóló szerződésből:

"A Szerződő Felek, az általános integrációs politikájuk megvalósítását célzó intézkedéseket nem érintve, tartózkodni fognak a kisebbséghez tartozó személyek akaratuk elleni asszimilációját célzó politikától vagy gyakorlattól, és védelmezni fogják ezen

személyeket bármilyen cselekedettel szemben, ami az ilyen asszimilációra irányul. Tartózkodnak továbbá az olyan intézkedésektől, amelyek a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek által lakott régiók lakosságának arányait megváltoztatva arra irányulnak, hogy korlátozzák e személyeknek az ezen cikk (1) bekezdésében felsorolt nemzetközi standardokból és normákból következő jogait és szabadságjogait."

Az elmondottakból világosan kiderül, hogy a régiósítás kérdése kisebbségi jogokat érint, és ezáltal nemzetközi együttműködés tárgya és Európai biztonságpolitikai kérdés is egyben!

Szeretném felhívni a figyelmét Tisztelt Miniszterelnök-helyettes úr, hogy a nemzetközi jog normáit jóhiszeműen kell értelmezni és a nemzetközi közösség tagjai által vállalt kötelezettségeket jóhiszeműen kell teljesíteni, megkerülő praktikák vagy burkolt célok követő értelmezések nélkül. Tudatában vagyok annak, nehéz megérteni, de még nehezebb elfogadni ezt az elvet, egy olyan országban, ahol még a népszámlálási eredményeket is rosszhiszeműen megváltoztatják. De Önnek is tudatában kell lennie, hogy nem fogják tudni figyelmen kívül hagyni az egy tömbben élő

700.000 székely akaratát, akik

nem értenek egyet a kormány régiósítási tervével, és akik kifejezték azt az akaratukat, hogy Székelyföld legyen önálló közigazgatási régió.

Végül megismétlem ez alkalommal is Miniszterelnök Úrhoz tavaly, ugyanezen tárgyban írott levelembe foglaltakat: a megyéknél nagyobb közigazgatási egységeket létrehozó reformnak tekintettel kell lennie a helyi közösségek akaratára, és nem lehet régióhatárokat kijelölni az érintett közösségek népszavazás útján történő konzultálása nélkül. Mi székelyek, Székelyföld többségi lakói nem fogunk megszavazni egyetlen olyan tervezetet sem, amely Székelyföldet szétdarabolná, vagy egy nagyobb közigazgatási egységbe tagolná.

Végül biztosítom Önt, hogy mi székelyek nem fogjuk engedni szülőföldünket a hozzánemérés és a gyűlölet prédájává tenni, ha kell a polgári engedetlenség eszközével is élni fogunk, hogy Székelyföld egységét megőrizzük.

Marosvásárhely, 2013. július 11.

Izsák Balázs

A Székely Nemzeti Tanács elnöke

A pozsonyi csata

A magyar történelem egyik legfényesebb győztes csatája

A németek a kor legerősebb hadseregével indultak a magyarok kiirtására. Árpád vitézei viszont úgy törték le a bajorok kevelységét, hogy 120 évig felénk sem mertek nézni. A magyar történelem egyik legfontosabb eseménye, a pozsonyi csata. Magyarország és a magyarság itt bizonyította be végérvényesen Kárpát-medencei, az idők kezdete óta létező létjogosultságát.

899-ben már az itáliai király háromszoros túlerőben lévő seregét verték el saját országában. Ráadásul olyan fölényrel, hogy a telet is ott töltötték, csak a következő évben indultak haza. Gyors egymásutánban még öt hadjáratban gyűrték le a nyugatiakat. A Svábföld, Frankföld, Szászöld és Bajorország alkotta Keleti Frank Királyság, az akkori Európa

egyik legnagyobb hatalma nem nyugodhatott bele, hogy visszatértek Atilla utódai, és nem tűrhette egy erős állam megszilárdulását közvetlen szomszédságában. A nagy összecsapás ideje 907-ben jött el, amikor is IV. (Gyermek) Lajos keleti frank király kiadta a parancsot: "elrendeljük... hogy a magyarok kiirtassanak".

A magyarok hagyták előrenyomulni a páncélba öltözött nehézkes hadat a mai Pozsony környékéig, majd július első napjaiban - a csatát valamikor július 3-7. közé tehetjük - villámgyorsan megsemmisítették a déli hadoszlopot. Felgyújtották a hajókon érkező hadtápot, majd még éjjel átúszattak a folyón és másnap a déli seregre is döntő csapást mértek.

"Mintha fúrge lovaikkal akarnák áttörni a harc vonalat, nagy erővel támadnak, hatalmas nyílfelhőt bocsátanak ki. ...elsöprő rohammal ott teremnek, ugyanolyan hirtelen eltűnnek, először menekülést színlelnek, majd lovaikat megfordítva támadnak, nyilaznak, és dárdát vetnek, jobbról, balról, szemből vagy éppen hátulról körbe száguldoznak, kifárasztják a mieinket, majd minden oldalról ránc rontanak,

a megfáradt bajorokat letiporják, legyilkolják..." - tudósít a krónikás.

Valóban, a csataterőről kevés német menekült élve. Odalettek a vezérek és a tartaléksapatokkal hajón érkező Lajos király is hajsza hán tudott csak elmenekülni. A Sváb Évkönyv szerint: "A bajorok kilátástalan háborúja a magyarokkal, Liutpold herceget megölték, övéinek féktelen kevelységét letörték, és a keresztények alig néhányan menekültek meg, a püspökök és grófok többségét meggyilkolták. A bajorok teljes hadseregét megsemmisítették a magyarok."

A mi szempontunkból viszont ez volt a magyarság legnagyobb, sorsdöntő győzelme Atilla örökségében. Magyarország itt bizonyította be végérvényesen Kárpát-medencei, az idők kezdete óta létező létjogosultságát. Két nap elég volt ahhoz, hogy Európa egyik nagyhatalmát, a világ akkori legmodernebb hadseregét tönkreverjük. Ezután bő 120 évig ellenség nem lépett a magyarok földjére.

2013. július 07. - Hunhír.info

EURÓPAI IDŐ - Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja - ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stöffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1. Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV300000597085R001 - OTP BANK SFANTU GHEORGHE.

Főkönyvtel: Illyés Veronika. Könyvtel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Tipotex Nyomda - Brassó

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írárok illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlen tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.